

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/617/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715203240
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8715203240.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSC 1077XX, registračné číslo 572 79 667, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej T., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 450,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 179,69 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 179,69 eur od 17. 6. 2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 10,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 31. 3. 2015 na Okresnom súde Poprad, ktorá z dôvodu miestnej príslušnosti Okresného súdu Kežmarok bola postúpená na konanie tunajšiemu súdu domáhal, aby súd uložil žalovanej v žalobe označenej priezviskom „Pechová“ povinnosť zaplatiť mu sumu 450,35 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 450,35 eur odo dňa 25. 3. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Podľa oznámenia OO PZ Kežmarok zo dňa 26. 2. 2016 je súčasné priezvisko žalovanej „Mirgová“ a jej súčasným bydliskom je adresa Rakúsy č. 261, preto súd v záhlaví rozsudku označil žalovanú v súlade s aktuálnym stavom.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom uzavrel dňa 10. 3. 2008 úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli úverové zmluvné podmienky a ktorej súčasťou bola dohoda zmluvných strán o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá platnosť nadobudla dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovanej. V žalobe žalobca tvrdil, že na základe riadneho plnenia si povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy zo strany žalovanej zaslal jej v zmysle ustanovenia Hlavy 8 Úverových zmluvných podmienok úverovú kartu spolu s metodickou príručkou, ktorá obsahovala okrem charakteristiky revolvingového úveru aj spôsob aktivácie karty v prípade, ak žalovaná prejaví vôľu aby sa platná úverová zmluva stala aj účinnou a aby bola viazaná právami a povinnosťami z nej plynúcimi a tiež obsahovala sadzobník poplatkov, ktorý upravoval výšku mesačnej úrokovej sadzby a poplatkov. Podľa žalobcu žalovaná podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi

oboznámená, rovnako ako potvrdila oboznámenie sa s metodickou príručkou a sadzobníkom poplatkov, ktorý bol jej súčasťou. Žalovaná úver podľa žalobcu dohodnutým spôsobom nesplácala, čím sa dostala do omeškania tak, ako je to uvedené v splátkovom kalendári, pričom celkovo prostredníctvom úverovej karty čerpala z poskytnutého revolvingového úveru sumu 1.056,07 eur a vrátila len sumu 605,72 eur. Dňa 28. 5. 2014 bola žalovaná podľa tvrdenia žalobcu v žalobe listom v zmysle Hlavy 6 písm. a) ÚZP vyzvaná k úhrade celého zostatku úveru vo výške 890,21 eur v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. V žalobe žalobca uviedol, že nepožaduje zaplatenie úrokov a poplatkov spojených s poskytnutým úverom, ale uplatňuje len neuhradenú úverovú istinu vo výške 450,35 eur a úroky z omeškania. Žalobca v žalobe tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.5.2014, ktorou mu bola pohľadávka voči žalovanej vzniknutá z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 3. 2008 postúpená v celom rozsahu.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil úverovú zmluvu, úverové zmluvné podmienky, výzvu k splateniu celého úveru s poštovým podacím hárkom, splátkový kalendár, oznámenie o postúpení pohľadávky, predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia s plnomocenstvom a poštovým podacím hárkom, výpis z obchodného registra žalobcu s prekladom, výpis z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu a dohodu o plnomocenstve.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 24.2.2016 písomne nevyjadрила. Podaním zo dňa 22. 7. 2016 požiadala súd o možnosť zaplatiť dlh voči žalobcovi splátkami vo výške 10,- eur mesačne splatnými vždy k 25. dňu v mesiaci čo odôvodnila tým, že je nezamestnaná a s manželom žije iba z dávky v hmotnej núdzi, čo jej neumožňuje zaplatiť dlžnú sumu jednorázovo.

5. Dňa 1. 7. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovanú ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jej procesných právach a povinnostiach.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaná sa k veci vôbec nevyjadрила), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. 7. 2016, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 13. 7. 2016 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., žalovanej adresovanej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28. 5. 2014 s Podacím hárkom, fotokópiou žalovanej adresovaného Oznámenia o postúpení pohľadávky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 14. 11. 2014 spolu s Podacím hárkom zo dňa 18. 11. 2014, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo 6210011151, obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

8. Žalovaná a obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyplnením tlačiva označeného ako „Úverová zmluva“ číslo XXXXXXXXXXXX podpísaného dňa 10. 3. 2008 dohodli poskytnutie úveru žalovanej vo výške 5.490,- Sk za účelom financovania kúpnej ceny žalovanou kupovaného tovaru - domáceho kina. Tento úver sa žalovaná zaviazala vrátiť v 8-ich mesačných splátkach vo výške 829,- Sk. V zmluve bola uvedená RPMN (62 %) a ročná úroková sadzba 40,26 %. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil zo žalobcom predloženého písomného vyhotovenia „Úverovej zmluvy“ číslo XXXXXXXXXXXX.

9. Žalobca tvrdil, že vyššie uvedená úverová zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru číslo XXXXXXXXXX, ktorá platnosť nadobudla podpisom a účinnosť po splnení odkladacej podmienky vo forme aktivácie karty žalovanou.

10. Z tlačiva „Úverovej zmluvy“ číslo XXXXXXXXXX bolo zistené, že v jeho spodnej časti je predtlačným drobným písmom uvedené „Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a klient svojim podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s Úverovými podmienkami, všetky ich ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami“. Ďalej je tam predtlačným drobným písmom uvedené „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú... c) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, d) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, to vše v rozsahu uvedenom na rube tejto listiny a v Úverových podmienkach“. Rub žalobcom predloženej fotokópie tlačiva úverovej zmluvy je prázdny.

11. Z úverových zmluvných podmienok predložených žalobcom súd zistil, že nachádza sa v nich Hlava 8 označená ako Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. V tej je uvedené, že „Zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o RÚ I. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto Úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,-Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I zaväzuje poskytnutý RÚ I spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ I úroky“.

12. Z listiny označenej ako Výpis čerpania, splátok a úhrad predloženej žalobcom (čl. 28 spisu) bolo zistené, že táto sa má týkať zmluvy so žalovanou číslo XXXXXXXXXX podpísanej dňa 10. 3. 2008, ako výška úveru je tam uvedená suma 850,- eur. Ďalej je tam zaznamenané čerpanie peňažných prostriedkov cez výbery z bankomatu a platby kartou počnúc prvou platbou kartou dňa 4. 11. 2012 až po posledné čerpanie dňa 27. 10. 2013, spolu takto vyčerpaná bola suma 1.056,07 eur. Potom sú tam evidované predpisy splátok a tiež sú tam zaznamenávané úhrady vo výške spolu 605,72 eur. Pri dátume 28. 5. 2014 je tam uvedené „zosplatnenie“, pričom v záverečnej rekapitulácii je ako dlh žalovanej uvedená istina vo výške 450,35 eur a dlžný úrok z omeškania vo výške 28,26 eur čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe.

13. Žalobca tvrdil, že žalovaná záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila v dôsledku čoho jej bol dňa 28. 5. 2014 zaslaný list (čl. 26) s výzvou k splateniu celého dlhu vo výške 890,21 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Z uvedenej sumy žalobca žalobou uplatňuje len istinu vo výške 450,35 eur ako rozdiel žalovanou vyčerpanej sumy (1.056,07 eur) a ňou doposiaľ celkovo splatenej sumy (605,72 eur) a tiež požaduje úrok z omeškania z tejto sumy počítaný od uplynutia lehoty k vráteniu dlžnej sumy v liste zo dňa 28. 5. 2014.

14. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu prihliadať pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu na oslabenie nároku vrátane jeho premlčania vyplývajúcu mu z ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. 5. 2014 bolo potrebné zaoberať sa v prvom rade otázkou, či žalobca svoje tvrdené právo alebo jeho časť neuplatňuje po uplynutí premlčacej doby.

15. Základnou otázkou pre právne posúdenie veci bolo preto najskôr ustáliť, aká premlčacia doba sa vzťahuje na uplatňované právo a preto bolo potrebné predovšetkým určiť, či žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi skutočne vzniklo právo na vrátenie úveru tak ako sa toho domáhal, čo predpokladá predovšetkým platné uzavretie riadnej úverovej zmluvy alebo či k takémuto platnému uzavretiu zmluvy nedošlo a vzniklo iba právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

16. Pri určení, či právnenému predchodcovi žalobcu, spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. ako právnickej osobe, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanej ako fyzickej osobe nepodnikateľovi (viď označenie žalovanej v časti zmluvy nazvanej „klient“) nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 až 3 zák. č. 258/2001

Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 10. 3. 2008 potrebné vychádzať predovšetkým z ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj z relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa.

17. Podľa § 25 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. 6. 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

18. K uzavretiu zmlúv o úvere (o poskytnutí úveru na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk a o poskytnutí úverového rámca) malo dôjsť dňa 10. 3. 2008, teda ešte za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa právne vzťahy účastníkov nimi založené v súlade s vyššie uvedeným spravujú týmto zákonom.

19. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 10. 3. 2008 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>.

22. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Žalobca sa v konaní domáhal vrátenia žalovanej poskytnutého úveru tvrdiac, že úver bol poskytnutý žalovanej vo forme úverového rámca na základe „Zmluvy o revolvingovom úvere I“, ktorá bola súčasťou úverovej zmluvy číslo 3803072837 zo dňa 10. 3. 2008.

24. Podľa tvrdení žalobcu, právny vzťah medzi jeho právnym predchodcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom mal teda vzniknúť práve na základe zmlúv v tlačive „Úverová zmluva“ podľa ktorých tento veriteľ poskytol žalovanej jeden spotrebiteľský úver na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk, nároky z ktorého nie sú predmetom konania a druhý úver vo forme úverového rámca, ktorý žalovaná čerpala prostredníctvom kreditnej (úverovej) karty a ktorého vrátenie je predmetom konania.

25. Pokiaľ ide o úver, ktorý mal byť žalovanej poskytnutý formou úverového rámca, k tomu súd uvádza nasledovné. Nakoľko žiadosť o nový produkt mala byť formulovaná v zmluve, ktorá sa uzatvárala na obstaranie iného produktu, teda na poskytnutie úveru na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk, súd sa zaoberal legitímnosťou, resp. prijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky zakomponovanej do Úverových zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobcu ako aj tým, či takýto úkon mohol spôsobiť vznik zamýšľaného právneho úkonu.

26. Podľa § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného k 10. 3. 2008 predávajúci nesmie spotrebiteľovi

- a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

- b) upierať práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20070701>>.

Predávajúci nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov.

27. Podľa § 4 ods. 5 tohto zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

28. Súd s poukazom na nižšie uvedené odôvodnenie je názoru, že jednoriadkovým drobným písmom písaným zmluvným ustanovením v zmluve, podrobnejšie rozvedeným až v úverových zmluvných podmienkach podľa ktorého „Zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže zmluvy o RÚ I. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi...“ spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru na poskytnutie úveru na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk bolo vnútené aj poskytnutie úveru o ktorý vôbec nežiadal a nemal možnosť vylúčiť ustanovenie o jeho poskytnutí, pričom prípadný úver o ktorý mal žiadať v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebol špecifikovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., teda žalovanej ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt - úver o ktorý nežiadala a v čase žiadosti nemala o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie. Najmä zodpovedajúcim návrhom na uzatvorenie zmluvy jej nebol predložený taký návrh, ktorý by obsahoval základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedeným všetkých podmienok poskytnutia úveru, pričom nemožno ani odhliadnuť od skutočnosti, že nemala ako vylúčiť dojednanie o tomto „druhom“ úvere vo forme úverového rámca, keďže ten bol z vôle

právneho predchodcu žalobcu vopred zakomponovaný do tlačiva zmluvy (drobným písmom v jednom riadku) a najmä „Úverových zmluvných podmienok“ a to aj tam drobným husto popísaným textom, čo samo osebe sťažuje oboznámenie sa spotrebiteľa s dojednaniami v tomto texte obsiahnutými, pričom uvedená predtlač nepripúšťala možnosť vyznačenia, že spotrebiteľ o takýto úver nemá záujem. Súdom skúmaná predtlačená „zmluva“ kontextovo začlenená ako osobitné zmluvné ustanovenie v inej úverovej zmluve neobsahovala podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

29. Preto súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie - resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na poskytnutie peňažných prostriedkov na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie iného úveru a „uzatvára“ zmluvu o revolvingovom úvere (ak chce získať úver na kúpu tovaru je donútený fakticky pristúpiť aj k dojednaniu o revolvingovom úvere), je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 3 zák. č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a navyše porušuje spotrebiteľovu zmluvnú slobodu keď nepriamo je viazané poskytnutie jedného spotrebiteľského úveru (tu na poskytnutie sumy 5.490,- Sk na kúpu tovaru) na poskytnutie ďalšieho úveru, ktorý sa dojednáva v danej zmluve - zmluvných podmienkach automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí úveru formou úverového rámca, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere na poskytnutie prostriedkov na kúpu tovaru, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy a zmluvných podmienok ktorým sa „dojednáva“ poskytnutie revolvingového úveru nie je možné vylúčiť. Takéto konanie veriteľa je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje zjavné znaky diskriminácie (§ 4 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.) a je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Vzhľadom na výslovný a priamy zákonný zákaz vyplývajúci z § 4 ods. 3 v tom čase účinného zákona o ochrane spotrebiteľa a nutnosť priamo v zmluve, a to písomne uviesť náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch absolútne nemôže obstať argumentácia žalobcu, ktorou sa snaží navodiť dojem, že uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere I. žalovanej nevznikli žiadne práva a povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere I a následnému poskytnutiu dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany žalovanej, ktorým je aktivácia kreditnej karty potom, čo táto mala možnosť oboznámiť sa s metodickou príručkou a sadzovníkom poplatkov. Nie je podstatné, či bude alebo nebude úver formou úverového rámca poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí od rozhodnutia veriteľa. Zároveň nie je ani podstatné či dôjde k aktivácii kreditnej karty žalovanou a čerpaniu tohto úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa na „aktiváciu a prvé použitie karty“, pretože fakticky podpisom predmetného tlačiva zmluvy a poskytnutím úverovej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver (produkt, služba) o ktorý nežiadal. Popri tom spotrebiteľ aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že vôbec nejakú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru uzatvára, nemá ani prehľad o podmienkach poskytovania následného úveru, ktoré vôbec nie sú totožné s podmienkami úveru o ktorý bezprostredne klient žiada a môže sa o nich len domnievať. Preto ak aj takýto spotrebiteľ aktivuje a použije kreditnú kartu alebo začne čerpať úver iným spôsobom, nemá prehľad o jeho povinnostiach, ktoré mu z takéhoto vzťahu môžu vyplývať. Preto súd má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru dorúčením kreditnej karty samo osebe nabáda k jej použitiu, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Ak sa žalobca pri svojej snahe presvedčiť súd o legitímnosti takéhoto spôsobu „uzavretia zmluvy“ odvoláva na Úverové zmluvné podmienky, s tým, že tam sú aj uvedené podmienky čerpania a splácania úveru tak k tomu súd uvádza, že oboznámenie sa s uvedenými podmienkami je vzhľadom na formu akou sú tieto napísané, a to drobným, ťažko čitateľným husto popísaným textom náročné aj pre samotný súd, nie to pre priemerného spotrebiteľa. Na rozdiel od Zmluvy o úvere na poskytnutie peňažných prostriedkov na kúpu tovaru vo výške 5.490,- Sk, ktorej podmienky sú uvedené na prvej strane tlačiva „Úverovej zmluvy“, a ktoré sú vyjadrené jasne, určito a zrozumiteľne, a kde je nesporné, že zmluva bola so žalovanou spísaná na jej žiadosť, individuálne a v zmluve je jasne uvedené, aká je výška úveru, koľko mesačných splátok, v akej výške bude žalovaná hradiť a koľko sú celkové náklady úveru nemôžu byť pochybnosti o vôli žalovanej túto zmluvu o úvere na poskytnutie prostriedkov na kúpu tovaru uzavrieť a o jej vedomosti o podmienkach tejto zmluvy je nesporné, že pri tzv. revolvingovom úvere I toto

splnené nebolo a že žalovaná nemala prehľad o podmienkach poskytovania tohto následného úveru. Súd žalobcovi vzhľadom na jeho tvrdenie, že presné podmienky revolvingového úveru sa žalovaná mala možnosť dozvedieť z príručiek a listín doručených jej spolu s kreditnou kartou pripomína, že ak mala žalovaná podľa tvrdenia žalobcu platnú zmluvu o revolvingovom úvere uzavrieť s jeho právnym predchodcom už dňa 10. 3. 2008, tak potom nedodržanie jej náležitostí nemôže zhojiť to, že veriteľ žalovanú „dodatočne“ pri zaslaní kreditnej karty doinformoval o tom, aké vlastne majú byť podmienky revolvingového úveru, keďže platnosť zmluvy a jej náležitosti musia byť posudzované podľa stavu v čase jej uzavretia. Je pritom úplne neprípustné aby samotný základný úverový vzťah (pri tomto druhom, tzv. revolvingovom úvere) a jeho podmienky mali byť vyvodzované a mali mať oporu v podstate len v úverových zmluvných podmienkach, keďže jednoriadkové predformulované skryté vyhlásenie na spodku samotnej zmluvy absolútne žiadne informácie o „dojednanom“ úvere neobsahuje. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné, základné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o samotnom dojednaní ďalšieho úveru a jeho základných podmienkach však nie je možné v žiadnom prípade považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

30. Praktiky vnučovania úverov spotrebiteľom spôsobom obdobným tomu v tu súdnej veci už boli judikatúrou slovenských súdov jednoznačne odmietnuté s tým, že takýto vnútený úver nemôže byť platne dojednaný (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 14C/86/2011 zo dňa 15. 11. 2011 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9C/37/2012 zo dňa 17. 5. 2012 a Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 282/2012 zo dňa 12. 11. 2012).

31. Súd je teda názoru, že poskytnutie spotrebiteľského úveru len na základe ustanovenia v zmluve a všeobecných zmluvných podmienkach k inej zmluve, ktoré neobsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné a že takéto konanie neznamená vznik úverového právneho vzťahu, i keď došlo k čerpaniu poskytnutých prostriedkov, keďže samotná zmluva nielenže neobsahovala základné náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z., ale predovšetkým nebola vyhotovená v predpísanej písomnej forme. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s nedodržaním písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere striktné a bez výnimky spája jej neplatnosť (§ 4 ods. 1) preto v danom prípade sa vôbec nejedná o existenciu právneho úkonu ale prichádza tu do úvahy len možné domáhanie sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. I keby totiž bolo ustanovenie zmluvných podmienok o zmluve s dojednaním o revolvingovom úvere I považované za ponuku, návrh na uzavretie takejto „ďalšej“ zmluvy (odhliadnuc od toho, že neobsahuje náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch), na dodržanie písomnej formy zmluvy by bola nevyhnutná bezpodmienečná písomná akceptácia takéhoto návrhu žalovanou ktorú v žiadnom prípade nemôže nahradiť faktická aktivácia karty, či čerpanie peňažných prostriedkov na čo sa odvoláva žalobca, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch bezpodmienečne trvá na písomnej forme zmluvy. Samotné faktické čerpanie spotrebiteľského úveru môže v zmysle § 4 ods. 3 v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch zhojiť neplatnosť zmluvy iba pri nedodržaní podmienok podľa odseku 2 tohto zákona, v žiadnom prípade však nie pri nedodržaní samotnej podmienky písomnej formy zmluvy zakotvanej v § 4 ods. 1 tohto zákona.

32. Vzhľadom na neexistenciu platnej úverovej zmluvy právnemu predchodcovi žalobcu preto nevzniklo právo na vrátenie úveru ale len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a § 457 Občianskeho zákonníka), keďže k čerpaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovanej došlo. Žalobcovi však v prejednávacom prípade nebolo možné priznať právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške

celej doposiaľ nevrátanej úverovej istiny, t.j. sumy 450,35 eur, ale len v časti 179,69 eur keďže zvyšnej časti tohto svojho práva sa domáha po uplynutí premlčacej doby.

33. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

34. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

35. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

36. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. 5. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

37. Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku (podporne pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

38. Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. V prejednávanej príhode je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, zo spotrebiteľského vzťahu, preto podľa názoru súdu v okolnostiach súdneho sporu aj na tento nárok sa vzťahuje vyššie uvedená právna úprava.

39. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky spolu vo výške 1.056,07 eur tak, že k prvému čerpaniu došlo dňa 4. 11. 2012, naposledy čerpané boli dňa 27. 10. 2013 čo je preukázané výpisom čerpania, splátok a úhrad na čl. 28 a 29 spisu. Práve čerpanie peňažných prostriedkov žalovanou zakladajúce právo veriteľa žiadať ich vydanie titulom bezdôvodného obohatenia súd považuje za moment rozhodujúci pre začiatok plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, a to aj subjektívnej, keďže vzhľadom na veriteľom dovolené čerpanie peňažných prostriedkov konkrétnou jemu známou osobou už tento úkon je preukázateľne momentom, kedy veriteľ sa objektívne dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil i keď sám mal nesprávne a nedôvodne za to, že vzniká mu tým právo na vrátenie úveru, ktoré mu nevzniklo. Právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia by teda bolo nepremľané len v prípade, ak by žalobca žalobu podal do dvoch rokov od tohto momentu. Žaloba bola podaná na súd dňa 31. 3. 2015, teda vo vzťahu k právu na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom čerpania peňažných prostriedkov žalovanou v čase od 4. 11. 2012 do 12. 3. 2013 (kedy bola uskutočnená posledná platba kartou v tomto posudzovanom období) bola podaná po uplynutí dvojročnej premlčacej doby v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Nepremľané je len právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z čerpania peňažných prostriedkov žalovanou za čas po 31. 3. 2013, čo podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad zodpovedá právu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 179,69 eur.

40. Vzhľadom na zákonný príkaz vyplývajúci z už citovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nemohol súd premlčané právo žalobcovi priznať a preto jeho žalobu v časti požadovanej istiny nad sumu 179,69 eur bez ďalšieho zamietol. S poukazom na dôvod zamietnutia žaloby žalobcu v tejto časti (premlčanie jeho práva), opodstatnenosťou a oprávnenosťou uplatneného

nároku vo veci samej nad rozsah potrebný pre ustálenie povahy uplatneného práva sa súd nezaoberal (viď tiež R29/1983).

41. V časti o zaplatenie sumy 179,69 eur súd žalobe vyhovel, nakoľko ako už bolo uvedené, bolo preukázané, že žalovaná od právneho predchodcu žalobcu čerpala peňažné prostriedky vo výške spolu 1.056,07 eur z ktorých nevrátila sumu 460,35 eur, čím sa bezdôvodne obohatila na úkor právneho predchodcu žalobcu a keďže v rozsahu zodpovedajúcom sume 179,69 eur právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané nie je a nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že túto sumu žalovaná doposiaľ neuhradila, v tejto časti súd žalobe vyhovel. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 11. 2014 uskutočneným v mene postupcu - spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. jeho právnu zástupkyňou, splnomocnenou na to plnomocenstvom postupcu zo dňa 31. 5. 2014 (čl. 15 spisu) v spojení s poštovým podacím hárkom zo dňa 14. 11. 2014 preukazujúcim odoslanie tohto oznámenia žalovanej preukázal, že žalovanej bolo oznámené postúpenie uplatňovanej pohľadávky na žalobcu, čo žalovaná ani ničím nespochybnila, a toto tak v zmysle ust. § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka založilo povinnosť žalovanej bez ďalšieho plniť svoj záväzok postupníkovi, t.j. žalobcovi. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevráteného a nepremľčaného bezdôvodného obohatenia žalovanej. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobcovo tvrdenie, že žalovaná mu sumu 179,69 eur do dňa podania žaloby neuhradila a neurobila tak ani do vyhlásenia rozsudku, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 179,69 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

42. Dôvodný bol aj nárok žalobcu na požadovaný úrok z omeškania, avšak len zo sumy 179,69 eur. V zmysle výzvy veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy obsiahnutej v jeho liste zo dňa 28. 5. 2014 (čl. 26 spisu) označeného ako „Výzva k splateniu celého úveru“ mala žalovaná dlžnú sumu rovnajúcej sa jej bezdôvodnému obohateniu uhradiť mu do 15 dní odo dňa odoslania tohto listu, t.j. do 16. 6. 2014. Tým že tak neurobila, dostala sa počnúc nasledujúcim dňom (17. 6. 2014) do omeškania so zaplatením sumy 179,69 eur, ktoré trvá doposiaľ. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade záväzok má pôvod v spotrebiteľskom vzťahu, sadzbu úroku z omeškania je treba posúdiť v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

43. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013).

47. Vzhľadom k tomu, že sadzba žalobcom požadovaného úroku z omeškania nepresahuje zákonnú sadzbu a v deň, na ktorý žalobca určil začiatok omeškania žalovanej od ktorého požaduje úrok z omeškania už žalovaná bola v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 179,69 eur a jej omeškanie trvá, súd žalobe v časti požadovaného úroku z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 179,69 eur od 17. 6. 2014 do zaplatenia vyhovel. V časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy prevyšujúcej sumu 179,69 eur súd vzhľadom na premlčanie práva na zaplatenie tejto sumy žalobu žalobcu zamietol. V tejto súvislosti súd podporne odkazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/157/2009 v zmysle ktorých povinnosť platiť úroky z

omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením dlhu; týmto dňom začína plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok.

48. Keďže žalovaná vo svojom písomnom podaní zo dňa 22. 7. 2016 žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jej žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 CSP povolil žalovanej s prihliadnutím na jej tvrdené pomery, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúť za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 CSP pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovanú vzhľadom na jej možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti hromadne vymáhajúcej pohľadávky z úverov, čo je súdu známe z jeho činnosti.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaná boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní, pričom pomer ich úspechu a neúspechu je cca pol na pol. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.